

بررسی عوامل تصمیم‌گیری، سازمان‌دهی و بازداری در دانش‌آموزان دچار اختلال ریاضی و دانش‌آموزان عادی در مقطع اول ابتدایی شهرستان میناب

ابوالحسن زاهدی، بتول محبی

۱- کارشناسی مهندسی میکائیک دانشگاه آزاد اسلامی واحد میناب

Abolhasan.zahedi۱۳۵۶@gmail.com

۲- کارشناسی مدیریت بازرگانی دانشگاه پیام نور واحد میناب

Bahar.tabestan۱۳۹۶@gmail.com

چکیده

هدف از این تحقیق، مقایسه کارکردهای اجرایی دانش‌آموزان مبتلابه اختلالات ریاضی با دانش‌آموزان عادی است. در این تحقیق ۱۰ دانش‌آموز پسر که بر اساس ملاک‌های انجمن روانشناسی آمریکا، آزمون تشخیصی استاندارد کیمت، مبتلابه اختلالات ریاضی بودند، با استفاده از پرسشنامه کولیچ، با ۱۰ دانش‌آموز عادی مقایسه و سپس ارزیابی شدند. یافته‌ها نشان داد که عملکرد دانش‌آموزان دارای اختلالات ریاضی در هر یک از سه مؤلفه کارکردهای اجرایی تفاوت معناداری با دانش‌آموزان عادی دارد. این دانش‌آموزان از لحاظ متغیر تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی که مربوط به توجه کردن، به‌موقع انجام دادن کارها و برنامه‌ریزی برای آینده می‌شود دچار مشکل هستند. از لحاظ متغیر بازداری که به توانایی سرکوب و خاموش کردن آگاهانه پاسخ‌های خودکار و غالب به‌منظور ارائه پاسخ‌های مناسب‌تر و هدفمندتر اشاره دارد، توانایی دانش‌آموزان مبتلابه اختلالات ریاضی کمتر بود. همچنین در متغیر سازمان‌دهی که مربوط به فراموش‌کاری، بی‌دقتی و تنفر از تفکر زیاد می‌باشد عملکرد ضعیف‌تری داشتند.

کلیدواژه: دانش‌آموزان مبتلابه اختلالات ریاضی، کارکردهای اجرایی

مقدمه

هرگاه سخن از اختلالات یادگیری دانش‌آموزان به میان می‌آید باید از مجموعه دانش‌آموزان، آن کسانی که به واسطه معلولیت‌های دیداری، شنیداری یا حرکتی همچنین عقب‌ماندگی‌های ذهنی یا کسانی که به علت محرومیت‌های محیطی، فرهنگی یا اقتصادی به مشکلات یادگیری دچار شده‌اند را جدا شوند. منظور از اختلال در یک یا چند فرایند روانی پایه، نحوه بهره‌گیری فرد از روش‌های پردازشی مغزی در کارکردهای خاص مغز است، در تحلیل و توصیف و ادراکات خاص حسی و حرکتی است. که خود را به شکل عدم توانایی در شنیدن و گفتن و خواندن و نوشتن و متراکم کردن افکار و بازخوانی آن‌ها در نیم‌کره راستی مغز و انجام محاسبه‌ای کوتاه و یا نسبتاً قابل توجه در نیم‌کره چپ مغزی عنوان کرد (مارلو، ۲۰۰۰).

اختلال در ریاضیات اساساً عبارت است از ناتوانی در انجام مهارت‌های مربوط به حساب با توجه به ظرفیت هوشی و سطح آموزشی که از کسی انتظار می‌رود. مهارت‌های مربوط به حساب از طریق آزمون‌های میزان شده فردی ارزیابی می‌شود. فقدان توانایی مورد انتظار در ریاضی با عملکرد تحصیلی با فعالیت‌های روزمره تداخل می‌کند، و مشکلات مربوط به آن دامنه وسیعی را دربر خواهد گرفت. اصطلاحات قبلی برای این اختلال عبارت‌اند از: سندروم گرسمن، محاسبه پریشی، اختلال مادرزادی در حساب، ناتوانی در حساب و اختلال رشدی در حساب، اختلال در ریاضیات تا سال ۱۹۸۰ به‌عنوان یک اختلال روان‌پزشکی شناخته نمی‌شد، با انتشار سومین